

378L0663

14.8.78

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Άριθ. Ν 223/7

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Ιουλίου 1978

θεσπίζουσα ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τους γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά και πηκτικά μέσα που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα

(78/663/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τήν οδηγία 74/329/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1974 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών Μελών που αφορούν τους γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά και πηκτικά μέσα που δύνανται να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 78/612/ΕΟΚ⁽²⁾, και ιδίως τό άρθρο 7 παράγραφος 1 αυτής,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

Έκτιμώντας:

ότι τό άρθρο 6 της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ προβλέπει ότι οί γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά και πηκτικά μέσα πρέπει να ανταποκρίνονται στα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, που καθορίζονται σύμφωνα μέ τό άρθρο 7 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τά ειδικά κριτήρια καθαρότητας που προβλέπονται στό άρθρο 6 παράγραφος 1 υπό β) της οδηγίας

74/329/ΕΟΚ, περιλαμβάνονται στό παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Όσον αφορά τίς ούσιες που περιλαμβάνονται στό παράρτημα υπό τούς κωδικούς αριθμούς Ε 474 και Ε 477, τό Συμβούλιο, όμόφωνα κατόπιν προτάσεως της Έπιτροπής, δύναται να άποφασίζει τίς αναγκαίες τροποποιήσεις προς της 31ης Δεκεμβρίου 1981 και κατόπιν αίτήσεως της Έπιτροπής.

Άρθρο 3

Τά Κράτη Μέλη θέτουν σέ ισχύ τίς αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, τό άργότερο δεκαοκτώ μήνες από της κοινοποιήσεώς της. Πληροφορούν περί τούτου άμέσως την Έπιτροπή.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία άπευθύνεται στα Κράτη Μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 25 Ιουλίου 1978.

Για τό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. J. ROHR

(¹) ΕΕ άριθ. Ν 189 της 12.7.1974, σ. 1.

(²) ΕΕ άριθ. Ν 197 της 22.7.1978, σ. 22.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΤΑ ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΗΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Όταν η έρμηνεία των κριτηρίων που καθορίζονται κατωτέρω απαιτεί τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών λεπτομερειών, πρέπει να γίνεται αναφορά στη μέθοδο ανάλυσης που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ.
- β) Εκτός αντιθέτου ένδειξως, οι ποσότητες και τα ποσοστά υπολογίζονται κατά βάρος του προϊόντος ως έχει.
- γ) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας που εφαρμόζονται στις ουσίες E 322, E 339 ι), ιι) και ιιι), E 340 ι), ιι) και ιιι), και E 341 ι) και ιι) καθορίζονται στην οδηγία 78/664/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τις ουσίες που έχουν αντιοξειδωτικά αποτελέσματα και δύνανται να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα⁽¹⁾. Το καθεστώς που εφαρμόζεται στις υδρολυμένες λεκιθίνες θεσπίζεται στην ίδια οδηγία.

E 341 - (iii) Όρθοφωσφορικό τριασθέστιο

Χημική περιγραφή	— Διορθοφωσφορικό τριασθέστιο $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$, — Ύδροξυαπατίτης, $\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3\text{OH}$.
Όψη	Λευκή άχνώδης κόνις.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 90%, εκφρασμένη σε $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ μετά πύρωση στους $800 \pm 25^\circ \text{C}$ μέχρι σταθερού βάρους.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά πύρωσης στους $800 \pm 25^\circ \text{C}$ μέχρι σταθερού βάρους.
Φθοριοϋχα	Όχι πλέον των 50 mg/kg εκφρασμένων σε φθόριο.

E 400 — Άλγινικό όξύ

Χημική περιγραφή	Γραμμική γλυκουρονογλυκάνη περιέχουσα κυρίως μονάδες D-μανουρονικού οξέος, συνδεδεμένου σε θέση βήτα-1,4 και L-γουλουρονικού οξέος συνδεδεμένου σε θέση άλφα-1,4 υπό μορφή πυρανόζης. Κολλοειδές υδρόφιλο προερχόμενο από διάφορα είδη φαιών θαλασσίων φυκών, παραλαμβανόμενο δι' άραιων αλκαλίων.
Περιγραφή	Ίνώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού μέχρι υποκιτρίνου.
Περιεκτικότητα	Ή ξηρά ουσία απελευθερώνει όχι λιγότερο του 20% και όχι πλέον του 23% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα τό όποιο αντίστοιχεί σε όχι λιγότερο του 91% και όχι πλέον του 104,5% άλγινικού οξέος, ίσοδύναμου βάρους 200.
Τέφρα	Όχι πλέον του 4% επί ξηράς ουσίας μετά ξήρανση στους 105°C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600°C .
Υλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH	Όχι πλέον του 0,5%.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες, διά ξηράνσεως-στούς 105°C , επί 4 ώρες.
Τέφρα άδιάλυτη στό ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 0,5%.

(¹) ΕΕ άριθ. Ν 223 της 14.8.1978, σ. 30.

E 401 — Άλγινικό νάτριο

<i>Χημική ονομασία</i>	Μετά νατρίου άλας του άλγινικού όξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ινώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού μέχρι ύποκιτρίνου.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ή ξηρά ούσία άπελευθερώνει δχι όλιγότερο του 18% και δχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που άντιστοιχεί σε δχι όλιγότερο του 90,8% και δχι πλέον του 106,0% άλγινικού νατρίου, ίσοδύναμου θάρους 222.
<i>Τέφρα</i>	Όχι όλιγότερο του 18% και δχι πλέον του 27% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600 °C.
<i>Υλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH</i>	Όχι πλέον του 0,5%.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
<i>Τέφρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 0,5%.

E 402 — Άλγινικό κάλιο

<i>Χημική ονομασία</i>	Μετά καλίου άλας του άλγινικού όξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Ίνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ή ξηρά ούσία άπελευθερώνει δχι όλιγότερο του 16,5% και δχι πλέον του 19,5% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που άντιστοιχεί σε δχι όλιγότερο του 89,2% και δχι πλέον του 105,5% άλγινικού καλίου, ίσοδυνάμου θάρους 238.
<i>Τέφρα</i>	Όχι όλιγότερο του 23% και δχι πλέον του 32% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση 105 °C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600 °C.
<i>Υλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH</i>	Όχι πλέον του 0,5%.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
<i>Τέφρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 0,5%.

E 403 — Άλγινικό άμμώνιο

<i>Χημική ονομασία</i>	Άμμωνιακό άλας του άλγινικού όξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Ίνώδης ή κοκκώδης κόνις, χρώματος λευκού προς κίτρινο.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ή ξηρά ούσία άπελευθερώνει δχι όλιγότερο του 18% και δχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που άντιστοιχεί σε δχι όλιγότερο του 88,7% και δχι πλέον του 103,6% άλγινικού άμμωνίου, ίσοδυνάμου θάρους 217.
<i>Τέφρα</i>	Όχι πλέον του 4% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600 °C.
<i>Υλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH</i>	Όχι πλέον του 0,5%.

Πτητικές ύλες Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό οξύ (περίπου 3 N) Όχι πλέον του 0,5%.

E 404 — Άλγινικό άσβεστιο

Χημική ονομασία Άλας άσβεστίου του άλγινικού οξέος.

Περιγραφή Ίνωσης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.

Περιεκτικότητα Η ξηρά ούσια άπελευθερώνει όχι ολιγότερο του 18% και όχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που αντιστοιχεί σε όχι ολιγότερο του 89,6% και όχι πλέον του 104,5% άλγινικού άσβεστίου, ισοδυνάμου θάρους 219.

Τέφρα Όχι ολιγότερο του 15% και όχι πλέον του 24% επί ξηράς ούσιας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600 °C.

Ύλες αδιάλυτες σε άραιό NaOH (μέ χρησιμοποίηση πολυωσφορικών άλάτων νατρίου E 450(c)) Όχι πλέον του 0,5%.

Πτητικές ύλες Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό οξύ (περίπου 3 N) Όχι πλέον του 0,5%.

E 405 — Άλγινικός έστερας της προπυλενογλυκόλης

Χημική περιγραφή Έστερας του άλγινικού οξέος μετά της προπανο-1,2-διόλης. Η σύσταση ποικίλλει ανάλογα με τό βαθμό έστεροποίησης και τό ποσοστό έλευθέρων και έξουδετερωμένων καρβοξυλομάδων στό μόριο.

Περιγραφή Ίνωσης ή κοκκώδης κόνις πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.

Περιεκτικότητα Η ξηρά ούσια άπελευθερώνει όχι ολιγότερο του 16% και όχι πλέον του 20% διοξειδίου του άνθρακα.

Τέφρα Όχι πλέον του 10% επί ξηράς ούσιας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600 °C.

Όλική περιεκτικότητα σε προπανο-1,2-διόλη Όχι ολιγότερο του 15% και όχι πλέον του 36%.

Περιεκτικότητα σε έλεύθερη 1,2-προπανοδιόλη Όχι πλέον του 12%.

Ύλες αδιάλυτες σε άραιό NaOH Όχι πλέον του 0,5%.

Πτητικές ύλες Όχι πλέον του 20%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό οξύ (περίπου 3 N) Όχι πλέον του 0,5%.

E 406 — Ἄγαρ-ἄγαρ

<i>Χημική περιγραφή</i>	Κολλοειδῆς ὑδρόφιλος πολυγαλακτοζίτης τοῦ ὁποίου τὰ 90% περίπου τῶν μορίων γαλακτόζης παρουσιάζονται ὑπό μορφή D καὶ 10% ὑπό μορφήν L. Σὲ 10% περίπου τῶν μονάδων D-γαλακτοπυρανόζης, μία τῶν ὑδροξυλομάδων εἶναι ἐστεροποιημένη μετὰ θειικοῦ ὀξέος ἐξουδετερωμένον δι' ἄσβεστιοῦ, μαγνησίου, καλίου ἢ νατρίου. Ἐκχύλισμα ὀρισμένων θαλασσίων φυκῶν τῶν οἰκογενειῶν – Gelidiaceae καὶ Sphaerococcaceae καὶ τῶν ἐρυθρῶν συγγενῶν φυκῶν τῆς τάξεως τῶν Rhodophyceae.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις, ἴνες ἢ νιφάδες λευκῆς πρὸς ἀσθενῶς κίτρινες, ἄοσμες ἢ ἐλαφρᾶς χαρακτηριστικῆς ὀσμῆς καὶ βλεννώδους γεύσεως.
<i>Τέφρα</i>	Ἄσθι πλέον τοῦ 6,5% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στοῦς 550 °C.
<i>Τέφρα ἀδιάλυτη σὲ ὑδροχλωρικό ὄξύ (περίπου 3 N)</i>	Ἄσθι πλέον τοῦ 0,5% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στοῦς 550 °C.
<i>Ζελατίνη καὶ ἄλλες πρωτεΐνες</i>	Διαλύεται περίπου 1g ἄγαρ-ἄγαρ σὲ 100 ml ζέοντος ὕδατος καὶ ἀφίεται νά ψυχεῖ μέχρι 50 °C περίπου. Σὲ 5 ml τοῦ διαλύματος, προστίθενται 5 ml διαλύματος τρινιτροφαινόλης (1g ἀνύδρου τρινιτροφαινόλης σὲ 100 ml θερμοῦ ὕδατος). Οὐδὲν θόλωμα ἐμφανίζεται ἐντὸς 10 λεπτῶν τῆς ὥρας.
<i>Ἔγες ἀδιάλυτες σὲ θερμὸ ὕδωρ</i>	Ἄσθι πλέον τοῦ 1%.
<i>Πτητικὲς ὕλες</i>	Ἄσθι πλέον τοῦ 20%, προσδιοριζόμενες διὰ ξήρανσεως στοῦς 105 °C ἐπὶ 5 ὥρες.
<i>Ἄμυλο καὶ δεξτρίνες</i>	Θερμαίνονται μέχρι βρασμοῦ 100 mg ἄγαρ-ἄγαρ ἐντὸς 100 ml ὕδατος. Ψύχονται καὶ προστίθενται μερικές σταγόνες ἰωδιούχου διαλύματος (προερχομένου ἐκ διαλύσεως 14 g ἰωδίου σὲ διάλυμα ἀποτελούμενο ἀπὸ 36 g ἰωδιούχου καλίου καὶ 100 ml ὕδατος σὲ 100 ml ὕδατος) ἔχουν προστεθεῖ 3 σταγόνες ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ἔχει ἀραιωθεῖ μέχρι 100 ml). Οὐδεμία κυανὴ ἢ ἐρυθρὰ χρώση ἐμφανίζεται.
<i>Ἀπορρόφηση ὕδατος</i>	Τίθενται 5 g ἄγαρ-ἄγαρ ἐντὸς θαυμολογημένου κυλίνδρου 100 ml καὶ συμπληροῦνται μὲ ὕδωρ μέχρι τῆς χαραγῆς. Ἀναμειγνύονται καὶ ἀφίονται ἐν ἡρεμίᾳ ἐπὶ 24 ὥρες σὲ θερμοκρασία 25 °C περίπου. Χύνεται τὸ περιεχόμενον τοῦ κυλίνδρου πάνω σὲ ὑγραθέντα ὑαλοβάμβακα καὶ ἀφίεται τὸ ὕδωρ νά ρεῦσει ἐντὸς δευτέρου θαυμολογημένου κυλίνδρου τῶν 100 ml. Δέν λαμβάνονται περισσότερα ἀπὸ 75 ml ὕδατος.

E 407 — Καρραγενάνες

<i>Χημική περιγραφή</i>	Ἡ καρραγενάνη λαμβάνεται ἀπὸ φύκια τῶν οἰκογενειῶν <i>Gigartina-ceae</i> , <i>Solieriaceae</i> , <i>Hypneaaceae</i> , καὶ <i>Furcellariaceae</i> καὶ οἰκογενειῶν τῆς τάξεως τῶν <i>Rhodophyceae</i> (ἐρυθρὰ φύκη), μὲ ἐκχύλιση μὲ ὕδωρ, ἀκολουθουμένη ἐνδεχομένως ἀπὸ καθίζηση πραγματοποιούμενη ἀποκλειστικὰ διὰ μεθανόλης, αἰθανόλης, ἰσοπροπανόλης. Ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ τὰ ἅλατα καλίου, νατρίου, ἄσβεστιοῦ καὶ μαγνησίου τῶν θεικῶν ἐστέρων πολυσακχαριτῶν οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν ὑδρόλυση, δίδουν γαλακτόζη καὶ 3,6-ἀνυδρογαλακτόζη. Ἡ καρραγενάνη δέν πρέπει νά ἔχει ὑποστῆ ὑδρόλυση ἢ ὀποιαδήποτε ἄλλη χημικὴ ἀποσύνθεση.
<i>Περιγραφή</i>	Ἄδρομερῆς ἕως λεπτὴ κόνις, τῆς ὁποίας τὸ χρῶμα ποικίλλει ἀπὸ τοῦ ὑποκιτρίνου μέχρι τοῦ ἀχρόου, πρακτικῶς ἄοσμη, μὲ βλεννώδη γεύση.
<i>Πτητικὲς ὕλες</i>	Ἄσθι πλέον τοῦ 12%, μετὰ ξήρανση στοῦς 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες.

Θεικά	Ἦχι ὀλιγώτερο τοῦ 15% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 40% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφραζόμενα σέ SO ₄ .
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ θεικὸ ὄξύ 1% (υ/υ)	Ἦχι πλέον τοῦ 2% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας.
Τέφρα	Ἦχι ὀλιγώτερο τοῦ 15% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 40% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στοὺς 550 °C.
Περιεκτικότητα σέ μεθανόλη, αἰθανόλη, ἰσοπροπανόλη	Ἦχι πλέον τοῦ 1%, ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως.
Ἰξῶδες ἑνὸς διαλύματος 1,5% σέ 75 °C	Ἦχι ὀλιγώτερο τῶν 5 centipoises.

E 410 — Ἄλευρο κόκκων χαρουπίων

Χημικὴ περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπὸ ἕναν ὕδροκολλοειδῆ πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακοῦ θάρους, συνιστάμενο κυρίως ἀπὸ γαλακτοπυρανόζη καὶ μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες μὲ γλυκοζιτικούς δεσμούς (ἐνώσεις οἱ ὁποῖες, ἀπὸ χημικῆς ἀπόψεως, δύνανται νὰ περιγραφοῦν ὡς γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τὸ ἄλευρο κόκκων χαρουπίων εἶναι τὸ ἄλεσμένο ἐνδόσπερμα κόκκων χαρουπιᾶς τοῦ εἴδους <i>Ceratonia Siliqua L. Taub.</i> (οἰκογένεια τῶν <i>Leguminosae</i>). Κόνις λευκὴ πρὸς λευκοῦποκιτρίνη, πρακτικῶς ἄοση.
Περιεκτικότητα σέ γαλακτομαννάνες	Ἦχι ὀλιγώτερο τοῦ 75%.
Ἦγες ἀδιάλυτες σέ θεικὸ ὄξύ (0,4 N)	Ἦχι πλέον τοῦ 4%, μετὰ χώνευση ἐπὶ 6 ὥρες.
Τέφρα	Ἦχι πλέον τοῦ 1,2% προσδιορισμένη στοὺς 800 °C ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας.
Πτητικὲς ὕλες	Ἦχι πλέον τοῦ 14%, προσδιορισμένες διὰ ξηράνσεως στοὺς 102-105 °C μέχρι σταθεροῦ θάρους.
Πρωτεΐνες (N × 6,25)	Ἦχι πλέον τοῦ 7%.

E 412 — Ἄλευρα κόκκων γκουάρ

Χημικὴ περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπὸ ἕνα ὕδροκολλοειδῆ πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακοῦ θάρους, συνιστάμενο κυρίως ἀπὸ γαλακτοπυρανόζη καὶ μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες διὰ γλυκοζιτικῶν δεσμῶν (ἐνώσεις οἱ ὁποῖες, ἀπὸ χημικῆς ἀπόψεως, δύνανται νὰ περιγραφοῦν ὡς γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τὸ κόμμα γκουάρ εἶναι τὸ ἄλεσμένο ἐνδόσπερμα τῶν κόκκων γκουάρ <i>Cyamopsis tetragonolobus L. Taub.</i> (οἰκογένεια τῶν <i>Leguminosae</i>). Κόνις λευκὴ πρὸς λευκοῦποκιτρίνη, πρακτικῶς ἄοση.
Περιεκτικότητα σέ γαλακτομαννάνες	Ἦχι ὀλιγώτερο τοῦ 75%.
Ἦγες ἀδιάλυτες σέ θεικὸ ὄξύ (0,4 N)	Ἦχι πλέον τοῦ 4%, μετὰ χώνευση ἐπὶ 6 ὥρες.
Τέφρα	Ἦχι πλέον τοῦ 1,5%, προσδιορισμένη στοὺς 800 °C ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας.
Πτητικὲς ὕλες	Ἦχι πλέον τοῦ 14%, προσδιορισμένες διὰ ξηράνσεως στοὺς 102-105 °C μέχρι σταθεροῦ θάρους.
Πρωτεΐνες (N × 6,25)	Ἦχι πλέον τοῦ 7%.

E 413 — Τραγακάνθιο κόμμα

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίσταται κυρίως ἀπὸ πολυσακχαρίτες μεγάλου μοριακοῦ θάρους, συνιστάμενους ἀπὸ γαλακτοαραθάνες καὶ πολυσακχαρικά ὀξεῖα περι- κλείοντα ὁμάδες γαλακτουρονικοῦ ὀξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Ἀπεξηραμμένο κομμωδὲς ἔκκριμα, λαμβανόμενο ἀπὸ τὸ <i>Astragalus gummifer Labillardiere</i> . ἢ ἀπὸ ἄλλα ἄσιατικά εἶδη τοῦ <i>Astragalus</i> (οἰ- κογένεια <i>Leguminosae</i>). Τὸ τραγακάνθιο κόμμα τὸ μὴ ἄλεσμένο πα- ρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴ πεπλατυσμένων τεμαχίων, σὲ φυλλίδια συχνά κεκαμμένα ἢ ὑπὸ μορφὴν εὐθυγράμμων ἢ σπειροειδῶν γραμμικῶν στοιχείων πάχους 0,5 ἕως 2,5 mm. Οὐσία λευκὴ πρὸς ὠχροκίτρινη, ἄοσμη, ἄγευστη ἢ θλενωδούς γεύσεως. Τὸ τραγακάνθιο κόμμα σὲ σκόνη εἶναι χρώματος λευκοῦ πρὸς λευκοῦποκίτρινο.
<i>Ἰξῶδες διαλύματος 1% σέ 25 °C</i>	Ἦχι ὀλιγώτερο τῶν 250 centipoises.
<i>Τέφρα</i>	Ἦχι πλεόν τοῦ 3,5%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
<i>Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὕδροχλω- ρικό ὀξύ (περίπου 3 N)</i>	Ἰχι πλεόν τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
<i>Κόμμα καράγια (Karaya)</i>	Θερμαίνεται μέχρι θρασμοῦ 1 g ἐντός 20 ml ὕδατος μέχρι σχηματι- σμοῦ θλέννας. Προστίθενται 5 ml ὕδροχλωρικό ὀξεῖος καὶ φέρεται ἐκ νέου σὲ θρασμό τὸ μείγμα ἐπὶ 5 min. Οὐδεμία μόνιμος ἐρυθρὰ ἢ ροδόχρους χρώση ἐμφανίζεται.

E 414 — Ἀραθικό κόμμα

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίσταται κυρίως ἐκ πολυσακχαριτῶν μεγάλου μοριακοῦ θάρους καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἀλάτων τοῦ ἀσβεστίου, καλίου καὶ μαγνησίου, ποὺ δίδουν μὲ ὑδρόλυση ἀραθινόζη, γαλακτόζη, ραμνόζη καὶ γλυκου- ρονικό ὀξύ. Ἀπεξηραμμένο κομμωδὲς ἔκκριμα, λαμβανόμενο ἀπὸ στελέχη καὶ κλάδους τῆς <i>Acacia Senegal (L) Willd.</i> ἢ ἀπὸ συγγενῆ εἶδη <i>Acacia</i> (οἰκογένεια τῶν <i>Leguminosae</i>).
<i>Περιγραφή</i>	Τὸ μὴ ἄλεσμένο ἀραθικό κόμμα παρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴ λευκῶν σφαιροειδῶν σταγόνων, λευκοῦποκιτρίνων ἢ ἀσθενῶς ροδοχρῶν, ποικίλου μεγέθους ἢ ὑπὸ μορφὴ γωνιωδῶν τεμαχίων. Στὸ ἐμπόριο εὐρίσκεται ἐπίσης ὑπὸ μορφὴ νιφάδων, κόκκων ἢ κόνεως, χρώματος λευκοῦ ἢ λευκοῦποκιτρίνου.
<i>Τέφρα</i>	Ἦχι πλεόν τοῦ 4%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
<i>Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὕδροχλω- ρικό ὀξύ (περίπου 3 N)</i>	Ἦχι πλεόν τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
<i>Ἦγες ἀδιάλυτες στὸ ὕδροχλω- ρικό ὀξύ (περίπου 3 N)</i>	Ἦχι πλεόν τοῦ 1%.
<i>Πτητικὲς ὕγες</i>	Ἦχι πλεόν τοῦ 15%, προσδιορισμένες διὰ ξηράνσεως στούς 105 °C, ἐπὶ 5 ὥρες.
<i>Ἄμυλο καὶ δεξτρίνες</i>	Διάλυμα 1/50 κόμματος φέρεται σὲ θρασμό, ἀφίεται νά ψυχθεῖ καὶ προστίθενται μερικές σταγόνες ἰωδιούχου διαλύματος (λαμβανομέ- νου διὰ διαλύσεως 14 g ἰωδίου σὲ διάλυμα συνιστάμενου ἀπὸ 36 g ἰωδιούχου καλίου καὶ 100 ml ὕδατος, στὸ ὁποῖο ἔχουν προστεθεῖ 3 σταγόνες ὕδροχλωρικό ὀξεῖος καὶ ποὺ ἔχει ἀραιωθεῖ μέχρις ὄγκου 1 000 ml. Οὐδεμία ἐρυθρωπὴ ἢ κυανωπὴ χρώση ἐμφανίζεται.
<i>Ταννίνη</i>	Σέ 10 ml διαλύματος 1/50, προστίθενται περίπου 0,1 ml ὕδατικοῦ δια- λύματος τριχλωριοῦχου σιδήρου (9g FeCl ₃ ·6H ₂ O ἀνά 100 ml διαλύ- ματος). Οὐδεμία μέλαινα χρώση ἢ μέλαν ζῆμα ἐμφανίζεται.

E 420 — (i) Σορβιτόλη

<i>Χημική ονομασία</i>	D-σορβιτόλη
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις, νιφάδες ή κόκκοι, λευκοί, κρυσταλλικοί και υγροσκοπικοί, γλυκείας γεύσεως.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ή σορβιτόλη περιέχει όχι λιγώτερο του 98% γλυκυτόλες και όχι λιγώτερο του 91% D-σορβιτόλη, τής περιεκτικότητας αυτής υπολογισμένης και στίς δύο περιπτώσεις επί ξηράς ουσίας. Οι γλυκυτόλες είναι ενώσεις τών οποίων ο συντακτικός τύπος είναι $\text{CH}_2\text{OH}(\text{CHOH})_n\text{CH}_2\text{OH}$, όπου τό ν είναι άκέραιος αριθμός. Τό μέρος πού δέν είναι D-σορβιτόλη αποτελείται κυρίως από μαννιτόλη, καθώς επίσης και από μικρή ποσότητα άλλων γλυκυτολών στίς όποιες $n \leq 4$, και ελάχιστες ποσότητες υδρογονωμένων ολιγοσακχαριτών.
<i>Περιεκτικότητα σέ ύδωρ</i>	Όχι πλέον του 1% (Karl Fischer).
<i>Άναγωγικά σάκχαρα</i>	Όχι πλέον του 0,3% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
<i>Όλικά σάκχαρα</i>	Όχι πλέον του 1% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
<i>Θεική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,1% τής ξηράς ουσίας (μετά πύρωση στους 800 ± 25 °C).
<i>Θεικά</i>	Όχι πλέον του 0,01% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ SO_4 .
<i>Χλωριούχα</i>	Όχι πλέον του 0,005% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ Cl.
<i>Νικέλιο</i>	Όχι πλέον τών 2 mg/kg, έκφρασμένο σέ Ni.

E 420 — (ii) Σιρόπι σορβιτόλης

<i>Περιγραφή</i>	Διαυγές, άχρουν διάλυμα σορβιτόλης, γλυκείας γεύσεως, και υδρογονωμένων ολιγοσακχαριτών. Τό κλάσμα πού δέν είναι D-σορβιτόλη αποτελείται κυρίως από υδρογονωμένους ολιγοσακχαρίτες παραγομένους δι' υδρογόνωσης σιροπίου γλυκόζης χρησιμοποιούμενου ως βασικού ύλικού (στήν περίπτωση αυτή, τό σιρόπι δέν είναι κρυσταλλώσιμο) ή μαννιτόλης. Δύναται επίσης νά παρευρίσκωνται και μικρά ποσότητες γλυκυτολών στίς όποιες $n \leq 4$. Οι γλυκυτόλες είναι ενώσεις τών οποίων ο συντακτικός τύπος είναι $\text{CH}_2\text{OH}(\text{CHOH})_n\text{CH}_2\text{OH}$, όπου τό ν παριστάνει άκέραιο αριθμό.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγώτερο του 69% όλικά στερεά και όχι λιγώτερο του 50% D-σορβιτόλη.
<i>Άνάγοντα σάκχαρα</i>	Όχι πλέον του 0,3% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
<i>Θεική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,1% τής ξηράς ουσίας (μετά πύρωση στους 800 ± 25 °C).
<i>Θεικά</i>	Όχι πλέον του 0,1% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ SO_4 .
<i>Χλωριούχα</i>	Όχι πλέον του 0,005% τής ξηράς ουσίας, έκφρασμένα σέ Cl.
<i>Νικέλιο</i>	Όχι πλέον τών 2 mg/kg, έκφρασμένο σέ Ni.

E 421 — Μαννιτόλη

<i>Χημική ονομασία</i>	D-μαννιτόλη
<i>Περιγραφή</i>	Λευκό κρυσταλλικό στερεό, άοσμο και γλυκείας γεύσεως.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγώτερο του 98% D-μαννιτόλης ($\text{C}_6\text{H}_{14}\text{O}_6$) επί ουσίας άηθλαγμένης πτητικών ύλών.

<i>Περιοχή τήξεως</i>	Μεταξύ 165 και 169 °C.
<i>Ειδική στροφική ικανότητα</i> [α] _D ²⁵	Μεταξύ + 23,0° και +24,3°.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 0,3%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
<i>Ανάγοντα σάκχαρα</i>	Όχι πλέον του 0,05%, εκφρασμένα σε δεξτρόζη.
<i>Θειικά</i>	Όχι πλέον του 0,01%, εκφρασμένα σε SO ₄ .
<i>Χλωριούχα</i>	Όχι πλέον του 0,007%, εκφρασμένα σε Cl.
<i>Τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,1% (μετά πύρωση στους 880±25 °C).
<i>Νικέλιο</i>	Όχι πλέον τών 2 mg/kg, εκφρασμένο σε Ni.

E 422 — Γλυκερίνη

<i>Περιγραφή</i>	Διαυγές, άχρουν, ύγροσκοπικό και σιροπιώδες υγρό, γλυκείας γεύσεως πού δίδει παράλληλα και μία αίσθηση θερμότητας στη γλώσσα.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι ολιγώτερο του 98% γλυκερίνης (C ₃ H ₈ O ₃).
<i>Είδικό βάρος (25/25 °C)</i>	Όχι ολιγώτερο του 1,257.
<i>Δείκτης διαθλάσεως [n]_D²⁰</i>	1,471-1,474.
<i>Ένώσεις ακρολεϊνης, γλυκόζης και άμμωνίου</i>	Μίγμα 5 ml γλυκερίνης και 5 ml διαλύματος υδροξειδίου του καλίου (1/10) θερμαίνεται στους 60 °C επί 5 min. Τό μείγμα δέν γίνεται κίτρινο και δέν αναδίδει καμιά όσμη άμμωνίας.
<i>Βουταντριόλες</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Χλωριωμένες ένώσεις</i>	Όχι πλέον του 0,003%, εκφρασμένες σε Cl.
<i>Λιπαρά όξέα και έστέρες λιπαρών όξέων</i>	Όχι πλέον του 0,1%, εκφρασμένα σε βουτυρικό όξύ.
<i>Θεική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,01%, προσδιορισμένη μετά πύρωση στους 800 ± 25 °C.

E 440(α) — Πηκτίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	ΈΗ πηκτίνη συνίσταται κυρίως από μεθυλικούς μερικούς έστέρες του πολυγαλακτουρονικού όξέος, καθώς επίσης και από τά άλατά τους νατρίου, καλίου, άσβεστίου ή άμμωνίου. ΈΗ πηκτίνη λαμβάνεται από ένδεδειγμένα έδώδιμα φυτά, γενικά τά έσπεριδοειδή ή τά μήλα, μέ έκχύλιση μέ ύδωρ ένδεχομένου ακολουθουμένη από καθίζηση. Οι μόνες έπιτρεπόμενες οργανικές ουσίες για τήν καθίζηση είναι ή μεθανόλη, ή αιθανόλη και ή ίσοπροπανόλη.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις λευκή, άνοικτή κιτρίνη, άκοικτή γκρι ή άνοικτή φαιά.
<i>Γαλακτουρονικό όξύ</i>	Όχι ολιγώτερο του 65% ύπολογιζόμενου επί ουσίας άηπλλαγμένης τέφρας και πτητικών ύλών, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση μέ όξύ και άλκοόλη.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνεως στους 105 °C επί 2 ώρες.
<i>Τέφρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 1%.

<i>Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη και ισοπροπανόλη, ελεύθερες</i>	Όχι πλέον του 1% της ξηράς ουσίας, όμοι ή κεχωρισμένως.
<i>Υπόλειμμα θειώδους ανδρίτου</i>	Όχι πλέον των 50 mg/kg της ξηράς ουσίας.
<i>Περιεκτικότητα σε άζωτο</i>	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη (Kjeldahl).

E 440(θ) — Άμιδοϋχος πηκτίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	Η άμιδοϋχος πηκτίνη αποτελείται κυρίως από τους μεθυλικούς μερικούς εστέρες και από τὰ άμύδια του πολυγαλακτουρονικού όξέος καθώς επίσης και από τὰ άλατά τους νατρίου, καλίου, άσβεστίου ή άμμωνίου. Η άμιδοϋχος πηκτίνη λαμβάνεται από ένδεδειγμένα έδώδιμα φυτά, γενικά τὰ έσπεριδοειδή ή μήλα, με έκχύλιση με ύδωρ και άμμωνιακή έπεξεργασία σε άλκαλικό περιβάλλον. Οί μόνες έπιτρεπόμενες όργανικές ουσίες για τήν καθίζηση είναι ή μεθανόλη, ή αιθανόλη και ισοπροπανόλη.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις λευκή, άνοικτή κιτρίνη, άνοικτή γκρι ή άνοικτή φαιά.
<i>Ποσοστό άμιδοϋχων καρβοξυλικών ομάδων</i>	Όχι πλέον του 25% από τό σύνολο των καρβοξυλομάδων.
<i>Γαλακτουρονικό όξύ</i>	Όχι όλιγώτερο του 65%, ύπολογισμένο επί ουσίας άπηλλαγμένης τέφρας και πτητικών ύλών, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί δύο ώρες.
<i>Τέφρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 1%.
<i>Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη και ισοπροπανόλη, ελεύθερες</i>	Όχι πλέον του 1% της ξηράς ουσίας, όμοι ή κεχωρισμένως.
<i>Υπολείμματα θειώδους ανδρίτου</i>	Όχι πλέον των 50 mg/kg της ξηράς ουσίας.
<i>Περιεκτικότητα σε άζωτο</i>	Όχι πλέον του 2,5%, προσδιορισμένη μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη (Kjeldahl).

E 450 (α) — (i) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ή κόκκοι λευκοί.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγώτερο του 95,0% $\text{Na}_2\text{H}_2\text{P}_2\text{O}_7$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι όλιγώτερο του 63% και όχι πλέον του 64%.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι όλιγώτερο του 3,7 και όχι πλέον του 4,4.
<i>Υλες άδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,6%.
<i>Φθοριοϋχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, έκφρασμένα σε F.

E 450 (α) — (ii) Μονόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ή κόκκοι λευκοί. Παρουσιάζεται υπό μορφή άνυδρη ή υπό μορφή μονοένυδρη.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{Na}_3\text{HP}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_3\text{HP}_2\text{O}_7 \cdot \text{H}_2\text{O}$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι λιγότερο του 57,5% και όχι πλέον του 58,5% για τό άνυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 53,6% και όχι πλέον του 54,6% για τό μονοένυδρο.
<i>pH ενός διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγότερο του 6,7 και όχι πλέον του 7,3.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
<i>Υλες αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριοϋχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, έκφρασμένα σε F.

E 450 (α) — (iii) Πυροφωσφορικό νάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή κοκκώδης. Παρουσιάζεται υπό μορφή άνυδρη ή υπό μορφή δεκαένυδρη.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι λιγότερο του 52,5% και όχι πλέον του 54,0% για τό άνυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 31,5% και όχι πλέον του 32,5% για τό δεκαένυδρο.
<i>Απώλεια κατά τήν πύρωση</i>	Όχι πλέον του 0,5% για τό άνυδρο άλας, όχι λιγότερο του 38% και όχι πλέον του 42% για τό ένυδατωμένο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες και άκολούθως διά πυρώσεως στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγότερο του 9,9 και όχι πλέον του 10,7.
<i>Υλες αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριοϋχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, έκφρασμένα σε F.

E 450 (α) — (iv) Πυροφωσφορικό κάλιο

<i>Περιγραφή</i>	Άχρωοι κρύσταλλοι ή κόνις λευκή λίαν ύγροσκοπική.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{K}_4\text{P}_2\text{O}_7$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι λιγότερο του 42,0% και όχι πλέον του 43,7%.
<i>Απώλεια κατά τήν πύρωση</i>	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες και άκολουθουμένη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγότερο του 10,0 και όχι πλέον του 10,7.
<i>Υλες αδιάλυτες σε ύδωρ</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριοϋχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, έκφρασμένα σε F.

E 450 (b-i) Τριφωσφορικό πεντανάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόκκοι ή κόνις, λευκή και έλαφρώς ύγροσκοπική. Παρουσιάζεται υπό μορφή άνυδρη ή υπό μορφή έξαένυδρη.
------------------	--

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 85,0% $\text{Na}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$ ή $\text{Na}_5\text{P}_3\text{O}_{10} \cdot 6\text{H}_2\text{O}$. του υπολοίπου αποτελούμενου κυρίως από άλλα πολυφωσφορικά άλατα νατρίου της σειράς E 450.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι λιγότερο του 56,0% και όχι πλέον του 58,0% για το άνυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 43% και όχι πλέον του 45% για το εξαένυδρο.
Απώλεια κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 0,5% για το άνυδρο άλας και όχι πλέον του 23,5% διά το εξαένυδρο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 9,3 και όχι πλέον του 10,1.
Υγες αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοϋχα	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

E 450 (b) — (ii) Τριφωσφορικό πεντακάλιο

Περιγραφή	Κόνις λευκή, λίαν ύγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 85% $\text{K}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$, του υπολοίπου αποτελούμενου κυρίως από άλλα πολυφωσφορικά άλατα καλίου της σειράς E +50.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι λιγότερο του 46,5% και όχι πλέον του 48,0%.
Απώλεια κατά την πύρωση	Υπολογισμένη με βάση την περιεκτικότητα σε P_2O_5 , όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 9,3 και όχι πλέον του 10,1.
Υγες αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 2%.
Φθοριοϋχα	Όχι πλέον του 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

E 450 (c) — (i) Πολυφωσφορικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Έτερογενή μείγματα αλάτων νατρίου γραμμικών συμπεπικνωμένων πολυφωσφορικών δξέων, γενικού τύπου $\text{H}_{(n+2)}\text{PnO}_{(3n+1)}$, όπου το n δέν είναι κατώτερο του 2.
Περιγραφή	Κόνις ή κρύσταλλοι, λεπτοί και λευκοί, ή φυλλίδια άχρωα και αλάδη.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι λιγότερο του 59,5% και όχι πλέον του 70% επί πυρωθείσης ουσίας.
Απώλεια κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 3,6 και όχι πλέον του 9,0.
Υγες αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοϋχα	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.
Κυκλικά φωσφορικά	Όχι πλέον του 8%.

E 450 (c) — (ii) Πολυφωσφορικό κάλιο

Χημική περιγραφή	Έτερογενή μείγματα αλάτων καλίου συμπεπικνωμένων γραμμικών πολυφωσφορικών δξέων, γενικού τύπου $\text{H}_{(n+2)}\text{PnO}_{(3n+1)}$, όπου το n δέν είναι κατώτερο του 2.
------------------	--

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ή κρύσταλλοι, λεπτοί και λευκοί, ή φυλλίδια άχροα, δαλώδη.
<i>Περιεκτικότητα σε P₂O₅</i>	"Όχι ολιγότερο του 53,5% και όχι πλέον του 61,5% επί πυρωθείσης ούσιας.
<i>'Απόλεια κατά τήν πυρόση</i>	"Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθουμένη από πυρόση στούς 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	"Όχι πλέον του 7,8 ⁽¹⁾ .
<i>"Υλες αδιάλυτες σε νερό</i>	"Όχι πλέον του 0,2% ⁽¹⁾ .
<i>Φθοριοϋχα</i>	"Όχι πλέον τών 10 mg/kg, έκφρασμένα σε F.
<i>Κυκλικά φωσφορικά</i>	"Όχι πλέον του 8%.

E 460 – Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	Κεκαθαρμένη κυτταρίνη, μερικώς άποπολυμερισμένη, με μοριακό θάρος περίπου 36 000, παρασκευασμένη με δξινη ύδρόλυση τής αλφα-κυτταρίνης προερχομένης άπ' εϋθείας από φυτικές ίνες.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις λευκή και λεπτή ή σχεδόν λευκή, άοση.
<i>Πτητικές ύλες</i>	"Όχι πλέον του 5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C μέχρι σταθερού θάρους.
<i>pH</i>	Μειγνύονται, αναδεύοντας επί 20 λεπτά, 5 g περίπου προϊόντος με 40 ml ύδατος μή περιέχοντος διοξειδίο του άνθρακα και φυγοκεντρού-νται. Τό pH του επιπλέοντος ύγρου εδρίσκεται μεταξύ 5,5 και 7,0.
<i>Θεική τέφρα</i>	"Όχι πλέον του 0,1%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800 ± 25°C.
<i>"Υλες εϋδιάλυτες σε νερό</i>	"Όχι πλέον του 0,16%.
<i>"Υλες δυνάμενες νά έκχυλι-σθούν με διαιθυλικό αθέρα</i>	"Όχι πλέον τών 200 mg/kg.
<i>Χλωριοϋχα</i>	"Όχι πλέον τών 350 mg/kg, έκφρασμένα σε Cl.
<i>Θεικά</i>	"Όχι πλέον τών 600 mg/kg, έκφρασμένα σε SO ₄ .

E 461 – Μεθυλοκυτταρίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	"Η μεθυλοκυτταρίνη είναι ή κυτταρίνη πού προέρχεται άπ' εϋθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αίθεροποιημένη διά μεθυλικών ομάδων.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις κοκκώδης ή ίνώδης, λευκή ή έλαφρώς ύποκιτρίνη ή γκρι, έλαφρώς ύγροσκοπική.
<i>Χημικός τύπος</i>	Τά πολυμερή περιέχουν μονάδες ύποκατεστημένες με άνυδρογλυκό-ζες, με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁) (OR ₂) (OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύνανται νά είναι: — H, — CH ₃ , ή — CH ₂ CH ₂ OH.
<i>Μοριακό θάρος</i>	Περίπου 20 000 έως περίπου 380 000.

⁽¹⁾ Προσδιορισμός πού άπαιτεί ειδική μέθοδο ανάλυσεως.

Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως	Όχι λιγότερο του 25% και όχι πλέον του 33% μεθοξυομάδων (-OCH ₃). Όχι πλέον του 5% υδροξυαιθοξυομάδων ((-OCH ₂ CH ₂ OH).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 10% μετά ξήρανση μέχρι σταθερού βάρους σε 105°C.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 1,5% μετά πύρωση στους 800±25°C.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 5 και όχι πλέον του 8.

E 463 - Ύδροξυπροπυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' ευθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη με υδροξυπροπυλομάδες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκρι, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμος και άγευστος.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανδρογλυκόζης με τον γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύναται νά είναι: — H, — CH ₂ CHOHCH ₃ , — CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃ , — CH ₂ CHO[CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃]CH ₃ .
Μοριακό βάρος	Άπό περίπου 30 000 έως περίπου 1 000 000.
Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως	Όχι πλέον του 80,5% του ξηρού βάρους υδροξυπροποξυομάδες (-OCH ₂ CHOHCH ₃), ίσοδυναμούντος προς 4,6 υδροξυπροποξυομάδες τό πολύ ανά μονάδα ανδρογλυκόζης επί ξηράς ουσίας.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράσεως στους 105°C μέχρι σταθερού βάρους.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800±25°C.

E 464 — Ύδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' ευθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη μετά μεθυλομάδων και περιέχουσα μία μικρά αναλογία υδροξυπροπυλομάδων υποκαταστάσεως.
Περιγραφή	Κοκκώδης ή ινώδης κόνις, λευκή, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμος και άγευστος.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανδρογλυκοζών με τον γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύναται νά είναι: — H, — CH ₃ , — CH ₂ CHOHCH ₃ , — CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₂ , — CH ₂ CHO[CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃]CH ₃ .
Μοριακό βάρος	Άπό περίπου 130 000 έως 200 000.

<i>Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως</i>	Όχι λιγώτερο του 19% και όχι πλέον του 30% μεθοξυομάδων (-OCH ₃) και όχι λιγώτερο του 3% και όχι πλέον του 12% υδροξυπροποξυομάδων (-OCH ₂ CHCH ₃) επί ξηράς ουσίας.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
<i>Θεική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 1,5% για τα προϊόντα των οποίων τό ιξώδες είναι ανώτερο του 50 cP και όχι πλέον του 3% για τα προϊόντα των οποίων τό ιξώδες είναι ίσο ή κατώτερο των 50 cP, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C.

E 465 — Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' εϋθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη με αίθυλο- και μεθυλομάδες.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκρι, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμη και άγευστη.
<i>Χημικός τύπος</i>	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανδρογλυκοζών με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁) (OR ₂) (OR ₃) όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύνανται νά είναι: — H, — CH ₃ , — CH ₂ CH ₃ .
<i>Μοριακό βάρος</i>	Άπό περίπου 30 000 έως 40 000.
<i>Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως</i>	Όχι λιγώτερο του 14,5% και όχι πλέον του 19% αιθοξυομάδων (-OCH ₂ H ₅), και όχι λιγώτερο του 3,5% και όχι πλέον του 6,5% μεθοξυομάδων (-OCH ₃) επί ξηράς ουσίας.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Ίνώδης μορφή: όχι πλέον του 15%. Κονιώδης μορφή: όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
<i>Θεική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,6%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.

E 466 — Καρβοξυμεθυλοκυτταρίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μερικό άλας νατρίου ενός καρβοξυμεθυλικού αιθέρα τής κυτταρίνης, προερχομένης απ' εϋθείας από φυτικές ίνες.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκριζωπή, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμη και άγευστη.
<i>Χημικός τύπος</i>	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανδρογλυκοζών με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁) (OR ₂) (OR ₃) όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ , δύνανται νά είναι: — H, — CH ₂ COONa, — CH ₂ COOH.
<i>Μοριακό βάρος</i>	Άπό περίπου 17 000 έως 1 500 000.

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 99,5% καρβοξυμεθυλοκυτταρίνης επί ξηράς ουσίας.
Χλωριούχο νάτριο και γλυκολικό νάτριο	Όχι πλέον του 0,5% συνολικά και όχι πλέον του 0,4% γλυκολικού νατρίου.
Βαθμός υποκαταστάσεως	Όχι λιγότερο του 0,2 και όχι πλέον του 1,0 ομάδες (-CH ₂ COOH) ανά μονάδα ανυδρογλυκόζης.
Νάτριο	Όχι πλέον του 9,7% (μετά από ξήρανση).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C μέχρι σταθερού βάρους.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 6,0 και όχι πλέον του 8,5.

E 470 — Μετά νατρίου, καλίου, ασβεστίου άλατα λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Άλατα νατρίου, καλίου και ασβεστίου των λιπαρών οξέων, των θρωσίμων ελαίων και λιπών, των αλάτων τούτων λαμβανομένων είτε από εδάδιμες λιπαρές ύλες, είτε από αποσταγμένα θρώσιμα λιπαρά οξέα.
Περιγραφή	Κόνεις, νιφάδες ή προϊόντα ήμιστερεά, λευκά ή λευκά-κρέμ.
Υλες μή σαπωνοποιήσιμες	Όχι πλέον του 2%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαιικό οξύ.
Όλική γλυκερίνη (ένωμένη και ελεύθερη)	Όχι πλέον του 10%.
Ελεύθερο άλκαλι	Όχι πλέον του 0,1%, εκφρασμένο σε NaOH.
Υλες αδιάλυτες σε αλκοόλη	Όχι πλέον του 0,2% (τό κριτήριο αυτό εφαρμόζεται μόνο στα άλατα νατρίου και καλίου).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 3%.
Περιεκτικότητα σε νάτριο, κάλιο ή ασβέστιο	<p>Νάτριο</p> <p>Όχι λιγότερο του 9% και όχι πλέον του 14%, εκφρασμένο σε Na₂O.</p> <p>Κάλιο</p> <p>Όχι λιγότερο του 13% και όχι πλέον του 21,5%, εκφρασμένο σε K₂O.</p> <p>Άσβέστιο</p> <p>Όχι λιγότερο του 8,5% και όχι πλέον του 13%, εκφρασμένο σε CaO.</p>

E 471 — Μονο- και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Αποτελούνται από μίγματα μόνο-, δι- και τριεστέρων γλυκερίνης μετά λιπαρά οξέα των θρωσίμων ελαίων και λιπών. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες λιπαρών οξέων και γλυκερίνης σε ελεύθερη κατάσταση.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνη ενός ελαιώδους υγρού χρώματος άχυρου προς ανοικτό φαιό μέχρις εκείνης κηρώδους σκληρού στερεού, χρώματος λευκού ή υπολεύκου. Τα στερεά αυτά δύνανται να είναι μορφής νιφάδων, κόνεως ή μικρών κόκκων.
Περιεκτικότητα σε μονο- και διεστέρες	Όχι λιγότερο του 70%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαιικό οξύ.

<i>Ἐλεύθερη γλυκερίνη</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 7%.
<i>Ὀλική γλυκερίνη</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 16% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 33%.
<i>Πολυγλυκερίνες</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 4% τῆς ὀλικῆς γλυκερίνης γιὰ τίς διμερεῖς καὶ ὄχι πλέον τοῦ 1% τῆς ὀλικῆς γλυκερίνης γιὰ τὰ λοιπὰ πολυμερῆ τῆς γλυκερίνης.
<i>Ἵδωρ</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 2% (Karl Fischer).
<i>Θεικὴ τέφρα</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διὰ πυρώσεως στοῦς 800±25°C.

Σημείωση: Τὰ κριτήρια αὐτὰ βασίζονται ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἐλευθέρου E 470.

E 472 (α) — Ὄξικοι ἐστέρες τῶν μονο- καὶ διγλυκεριδίων τῶν λιπαρῶν ὀξέων

<i>Χημικὴ περιγραφή</i>	Ἐστέρες γλυκερίνης καὶ ἑνός μείγματος ὀξικοῦ ὀξέος καὶ λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἑδωδιμῶν λιπῶν καὶ ἐλαίων. Δύνανται νὰ περιέχουν μικρὲς ποσότητες ἐλευθέρης γλυκερίνης, ἐλευθέρων λιπαρῶν ὀξέων, ἐλευθέρου ὀξικοῦ ὀξέος καὶ ἐλευθέρων γλυκεριδίων.
<i>Περιγραφή</i>	Ἡ σύστασή τους κυμαίνεται ἀπὸ ἐκείνη λίαν ρευστῶν διαυγῶν ὑγρῶν μέχρις ἐκείνης στερεῶν, καὶ τὸ χρῶμα τους ἀπὸ τοῦ λευκοῦ πρὸς τὸ ἐλαφρῶς κίτρινο.
<i>Ὀλικὴ περιεκτικότητὰ σὲ ὀξικό ὀξύ</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 9% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 32%.
<i>Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα (καὶ ὀξικό ὀξύ)</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σὲ ἐλαϊκὸ ὀξύ.
<i>Ἐλεύθερη γλυκερίνη</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 2%.
<i>Ὀλικὴ γλυκερίνη</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 14% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 31%.
<i>Θεικὴ τέφρα</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διὰ πυρώσεως στοῦς 800±25°C.

E 472(b) — Γαλακτικοὶ ἐστέρες τῶν μονο- καὶ διγλυκεριδίων λιπαρῶν ὀξέων

<i>Χημικὴ περιγραφή</i>	Ἐστέρες γλυκερίνης καὶ ἑνός μείγματος γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἑδωδιμῶν λιπῶν καὶ ἐλαίων. Δύνανται νὰ περιέχουν μικρὲς ποσότητες, σὲ ἐλεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρῶν ὀξέων, γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ γλυκεριδίων.
<i>Περιγραφή</i>	Ἡ σύστασή τους κυμαίνεται ἀπὸ ἐκείνη τοῦ μαλακοῦ κηροῦ μέχρις ἐκείνης τοῦ σκληροῦ κηροῦ.
<i>Ὀλικὴ περιεκτικότητὰ σὲ γαλακτικό ὀξύ</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 13% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 45%.
<i>Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σὲ ἐλαϊκὸ ὀξύ.
<i>Ἐλεύθερη γλυκερίνη</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 2%.
<i>Ὀλικὴ γλυκερίνη</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 13% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 30%.
<i>Θεικὴ τέφρα</i>	Ἄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διὰ πυρώσεως στοῦς 800±25°C.

Σημείωση: Τὰ κριτήρια αὐτὰ βασίζονται ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἐλευθέρου E 470.

E 472 (c) — Κιτρικοί ἑστέρες τῶν μονο- καὶ διγλυκεριδίων τῶν λιπαρῶν ὀξέων

<i>Χημικὴ περιγραφή</i>	Ἐστέρες τῆς γλυκερίνης μὲ ἓνα μίγμα κιτρικοῦ ὀξέος καὶ λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἑδωδίμων λιπῶν καὶ ἐλαίων. Δύναται νὰ περιέχουν μικρὲς ποσότητες σὲ ἐλεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρῶν ὀξέων, κιτρικοῦ ὀξέος καὶ γλυκεριδίων. Δύναται νὰ ἔχουν ἐξουδετερωθεῖ μερικῶς ἢ ὀλικῶς μὲ ὕδροξειδίου τοῦ νατρίου ἢ τοῦ καλίου.
<i>Περιγραφή</i>	Ἐγρὰ κιτρινωπά ἢ ἐλαφρῶς φαιά, ἢ στερεά ἢ ἡμιστερεὰ κηρώδη.
<i>Ὀλικὴ περιεκτικότητά σέ κιτρικό ὀξύ</i>	Ἄσχι ὀλιγώτερο τοῦ 13% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 50%.
<i>Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα</i>	Ἄσχι πλέον τοῦ 3% ἐκφρασμένα σὲ ἐλαϊκό ὀξύ.
<i>Ἐλεύθερη γλυκερίνη</i>	Ἄσχι πλέον τοῦ 2%.
<i>Ὀλικὴ γλυκερίνη</i>	Ἄσχι ὀλιγώτερο τοῦ 11% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 29%.
<i>Θεικὴ τέφρα</i>	Ἄσχι πλέον τοῦ 0,5% γιὰ τὸ μὴ ἐξουδετερωμένο προϊόν καὶ ὄχι πλέον τοῦ 10% γιὰ τὸ μερικῶς ἢ ὀλικῶς ἐξουδετερωμένο προϊόν, προσδιορισμένη στοῦς 800±25°C.
<i>pH ἑνὸς διαλύματος 1%</i>	Ἄσχι ὀλιγώτερο τοῦ 3,0 καὶ ὄχι πλέον τοῦ 7,3.

E 472 (d) — Τρυγικοί ἑστέρες τῶν μονο- καὶ διγλυκεριδίων τῶν λιπαρῶν ὀξέων

<i>Χημικὴ περιγραφή</i>	Ἐστέρες τῆς γλυκερίνης γιὰ ἓνα μίγμα τρυγικοῦ ὀξέος (E 344) καὶ λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἑδωδίμων λιπῶν καὶ ἐλαίων. Δύναται νὰ περιέχουν μικρὲς ποσότητες, σὲ ἐλεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρῶν ὀξέων, τρυγικοῦ ὀξέος καὶ γλυκεριδίων.
<i>Περιγραφή</i>	Ἡ σύστασή τους κυμαίνεται ἀπὸ ἐκείνης κολλώδους, ἰξώδους καὶ κιτρινωποῦ ὕγρου ἕως ἐκείνης σκληροῦ κιτρίνου κηροῦ.
<i>Ὀλικὴ περιεκτικότητά σέ τρυγικό ὀξύ</i>	Ἄσχι ὀλιγώτερο τοῦ 15% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 50%.
<i>Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα</i>	Ἄσχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σὲ ἐλαϊκό ὀξύ.
<i>Ἐλεύθερη γλυκερίνη</i>	Ἄσχι πλέον τοῦ 2%.
<i>Ὀλικὴ γλυκερίνη</i>	Ἄσχι ὀλιγώτερο τοῦ 12% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 29%.
<i>Θεικὴ τέφρα</i>	Ἄσχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διὰ πυρώσεως στοῦς 800 ± 25 °C.

E 472 (e) — Μονοακετυλοτρυγικός καὶ διακετυλοτρυγικός ἑστέρας τῶν μονο- καὶ διγλυκεριδίων τῶν λιπαρῶν ὀξέων

<i>Χημικὴ περιγραφή</i>	Μερικοί ἢ ὀλικοί ἑστέρες τῆς γλυκερίνης καὶ ἑνὸς μίγματος μονο- καὶ διακετυλοτρυγικῶν ὀξέων λαμβανομένων ἀπὸ τὸ τρυγικό ὀξύ (E 334) καὶ λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἑδωδίμων λιπῶν καὶ ἐλαίων. Δύναται νὰ περιέχουν, σὲ ἐλεύθερη κατάσταση, μικρὲς ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρῶν ὀξέων, τρυγικοῦ καὶ ὀξικοῦ ὀξέος ἢ προϊόντων συνδυασμοῦ τους καὶ ἐλευθέρων γλυκεριδίων.
<i>Περιγραφή</i>	Ἡ σύστασή τους ἐκκινεῖ ἀπὸ ἐκείνη ἑνὸς κολλώδους καὶ ἰξώδους ὕγρου ἕως ἐκείνης κιτρίνου κηροῦ. Δύναται νὰ ὕδρoλυθοῦν στὸν ὕγρo ἀέρα ἀπελευθερώνοντας ὀξικό ὀξύ.
<i>Ὀλικὴ περιεκτικότητά σέ τρυγικό ὀξύ</i>	Ἄσχι ὀλιγώτερο τοῦ 10% καὶ ὄχι πλέον τοῦ 40%.

Όλική περιεκτικότητα σε όξινο όξύ	Όχι λιγότερο του 8% και όχι πλέον του 32%.
Ελεύθερα λιπαρά όξεία	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 11% και όχι πλέον του 28%.
Θεική τέφρα	Όχι λιγότερο του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25°C.

E 472 (f) — Μικτοί όξικοί και τρυγικοί έστερες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Έστερες τής γλυκερίνης με ένα μίγμα όξικού όξέος, τρυγικού όξέος (E 334) και λιπαρών όξέων των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν, σε έλευθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, όξικού και τρυγικού όξέος και γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους ποικίλλει από εκείνη ενός διαυγούς και ρευστού ύγρου μέχρις εκείνης ενός στερεού, και τό χρώμα τους από το λευκό μέχρι το ανοικτό κιτρίνου.
Όλική περιεκτικότητα σε όξινο όξύ.	Όχι λιγότερο του 10% και όχι πλέον του 20%.
Όλική περιεκτικότητα σε τρυ- γικό όξύ	Όχι λιγότερο του 20% και όχι πλέον του 40%.
Ελεύθερο όξινο όξύ	Όχι λιγότερο του 5,5% και όχι πλέον του 8,5%.
Ελεύθερο τρυγικό όξύ	Όχι πλέον του 1%.
Ελεύθερα λιπαρά όξεία	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 12% και όχι πλέον του 27%.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη στους 800±25°C.

E 473 — Σακχαροέστερες λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Αποτελούνται κυρίως από μονο- και διεστερες σακχαρόζης με τά λιπαρά όξεία των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να παρασκευάζονται από σακχαρόζη και τους μεθυλο- και αίθυλεστερες των λιπαρών έδωδιμων όξέων ή με έκχύλιση από σακχαρογλυκερίδια. Ούδεις άλλος όργανικός διαλύτης δύναται να χρησιμοποιηθεί πλήν του όξικού αίθυλεστερα, τής ίσοπροπανόλης ή του διμεθυλοφορμαμίδιου.
Περιγραφή	Μαλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ή λευκές ως τερφόχρες κόνεις.
Όλική περιεκτικότητα σε σακχαροέστερες των λιπαρών όξέων	Όχι λιγότερο του 80%.
Όλική περιεκτικότητα σε γλυ- κερίδια	Όχι πλέον του 20%.
Περιεκτικότητα σε έλευθερο σάκχαρο	Όχι πλέον του 5%.
Ελεύθερα λιπαρά όξεία	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.

<i>Θειική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800±25°C.
<i>Περιεκτικότητα σε διμεθυλοφορμαμίδιο</i>	Όχι πλέον του 1 mg/kg.
<i>Περιεκτικότητα σε μεθανόλη</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε δξικό αιθυλεστέρα και ισοπροπανόλη</i>	Όχι πλέον των 350 mg/kg, όμοι ή κεχωρισμένως.

Σημείωση : Τά κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελευθέρου E 470.

E 474 — Σακχαρογλυκερίδια

<i>Χημική περιγραφή</i>	Προϊόν λαμβανόμενο δι' αντίδρασης σακχάρους (σακχαρόζης) με ένα εδωδίμο λίπος ή έλαιο, αντίδραση ή όποια δίδει κυρίως μονο- και διεστέρες σακχαρόζης με λιπαρά όξέα άναμειγμένα με μονο-, δι- και τριγλυκερίδια ύπολειμματικής προελεύσεως από τό λίπος ή τό έλαιο. Ούδεις όργανικός διαλύτης εκτός από όξικό αιθυλεστέρα, ισοπροπανόλη ή διμεθυλοφορμαμίδιο δύναται νά χρησιμοποιηθεί για τήν παρασκευή τους.
<i>Περιγραφή</i>	Μαλακά στερεά, σκληρά ηηκτώματα ή κόνις, λευκά ή πρόσ τό λευκό.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε σακχαροεστέρες λιπαρών όξέων</i>	Όχι όλιγότερο του 40% και όχι πλέον του 60%.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε γλυκερίδια</i>	Όχι όλιγότερο του 40% και όχι πλέον του 60%.
<i>Περιεκτικότητα σε ελεύθερο σάκχαρο</i>	Όχι πλέον του 5%.
<i>Έλεύθερα λιπαρά όξέα</i>	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε έλαϊκό όξύ.
<i>Θειική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800±25°C.
<i>Περιεκτικότητα σε διμεθυλοφορμαμίδιο</i>	Όχι πλέον του 1 mg/kg.
<i>Περιεκτικότητα σε μεθανόλη</i>	Όχι πλέον του 10 mg/kg.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε δξικό αιθυλεστέρα και ισοπροπανόλη</i>	Όχι πλέον των 350 mg/kg, όμοι ή κεχωρισμένως.

Σημείωση : Τά κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελευθέρου E 470.

E 475 — Πολυγλυκερινικοί έστέρες λιπαρών όξέων

<i>Χημική περιγραφή</i>	Προϊόντα λαμβανόμενα δι' έστεροποιήσεως πολυγλυκερινών με λιπαρές εδωδίμες ύλες ή με λιπαρά όξέα των έδωδύμων λιπών και έλαίων. Τό πολυγλυκερινικό κλάσμα περιλαμβάνει κυρίως τίς δι-, τρι- και τετραγλυκερίνες και δέν περιέχει πλέον του 10% πολυγλυκερίνες ίσες ή άνώτερες τής έπταγλυκερίνης.
<i>Περιγραφή</i>	Κίτρινα ή έλαφρώς φαία, ύγρά ή ήμίρρευστα σώματα.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε έστέρες λιπαρών όξέων</i>	Όχι όλιγότερο του 90%.
<i>Έλεύθερα λιπαρά όξέα</i>	Όχι πλέον του 6%, εκφρασμένα σε έλαϊκό όξύ.

<i>Γλυκερίνη καί πολυγλυκερίνες συνολικά</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 18% καί ὄχι πλεόν τοῦ 60%.
<i>Γλυκερίνη καί πολυγλυκερίνες ἐλεύθερες</i>	Ἄχι πλεόν τοῦ 7%.
<i>Θεϊκή τέφρα</i>	Ἄχι πλεόν τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στοῦς 800± 25°C.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί τοῦ προϊόντος ἐλευθέρου E 470.

E 477 — Ἐστέρες προπανο-1,2-διόλης μέ λιπαρά ὀξέα

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίστανται κυρίως ἀπό μίγματα μονο- καί διεστέρων τῆς προπανο-1,2-διόλης μέ λιπαρά ὀξέα τῶν ἐδωδιμων λιπῶν καί ἐλαίων. Τό ἀλκοολικό κλάσμα ἀποτελεῖται ἀποκλειστικά ἀπό προπανο-1,2-διόλη καί διμερές, καθὼς ἐπίσης καί ἴχνη τριμεροῦς. Δέν ὑπάρχουν ὀργανικά ὀξέα ἄλλα ἀπό τά ἐδωδιμα λιπαρά ὀξέα.
<i>Περιγραφή</i>	Νιφάδες ἢ μικρά λευκά σφαιρίδια, κηρώδεις.
<i>Ὄλική περιεκτικότητα σέ ἐστέρες λιπαρῶν ὀξέων</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 85%.
<i>Ἐλεύθερη προπανο-1,2-διόλη</i>	Ἄχι πλεόν τοῦ 5%.
<i>Διμερές καί τριμερές τῆς προπανο-1,2-διόλης</i>	Ἄχι πλεόν τοῦ 0,4%.
<i>Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα</i>	Ἄχι πλεόν τοῦ 6%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
<i>Θεϊκή τέφρα</i>	Ἄχι πλεόν τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στοῦς 800± 25°C.
<i>Ὄλική προπανο-1,2-διόλη</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 11% καί ὄχι πλεόν τοῦ 31%.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί προϊόντος ἐλευθέρου E 470.

E 481 — Στεατυλο-2-γαλακτυλικό νάτριο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίσταται ἀπό ἓνα μίγμα ἀλάτων νατρίου τῶν στεατυλογαλακτυλικῶν ὀξέων καί μικρῶν ποσοτήτων ἄλλων ἀλάτων νατρίου συγγενῶν ὀξέων καί παρασκευάζεται δι' ἀντιδράσεως τοῦ γαλακτυλικοῦ καί στεατικοῦ ὀξέος. Δύνανται ἐπίσης νά ὑπάρχουν καί ἐστέρες ἄλλων ἐδωδιμων λιπαρῶν ὀξέων, ἐλεύθεροι ἢ ἐστεροποιημένοι, προερχόμενοι ἀπό τό στεατικό ὀξύ πού χρησιμοποιήθηκε.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ἢ στερεά κωνιοποιήσιμη ὕλη, χρώματος κρέμ, μέ χαρακτηριστική ὄσμή.
<i>Περιεκτικότητα σέ νάτριο</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 2,5% καί ὄχι πλεόν τοῦ 5%.
<i>Ἀριθμός ἐστέρων</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τῶν 90 καί ὄχι πλεόν τῶν 190 mg KOH/g.
<i>Ὄλικό γαλακτικό ὀξύ (ἐλεύθερο καί ἐνωμένο)</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τοῦ 15% καί ὄχι πλεόν τοῦ 40%.
<i>Ἀριθμός ὀξέων</i>	Ἄχι ὀλιγώτερο τῶν 60 καί ὄχι πλεόν τῶν 130 mg KOH/g.

E 482 — Στεατυλο-2-γαλακτυλικό ἀσβέστιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίσταται ἐξ ἑνός μίγματος ἀλάτων ἀσβεστίου τῶν στεατυλογαλακτυλικῶν ὀξέων καί μικρῶν ποσοτήτων ἄλλων ἀλάτων ἀσβεστίου
-------------------------	---

συγγενῶν ὀξέων καί παρασκευάζεται δι' ἀντιδράσεως τοῦ στεατικοῦ καί γαλακτυλικοῦ ὀξέος. Δύναται ἐπίσης νά ὑπάρχουν ἐστέρες ἄλλων ἐδωδίων λιπαρῶν ὀξέων, ἐλεύθεροι ἢ ἐστεροποιημένοι, προερχόμενοι ἀπό στεατικό ὀξύ πού χρησιμοποιήθηκε.

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ἢ στερεά κονιοποιήσιμη ὕλη, λευκή ἢ ἐλαφρῶς κιτρινωπή, μέ χαρακτηριστική ὄσμη.
<i>Περιεκτικότητα σέ ἀσθέστιο</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τοῦ 1% καί ὄχι πλέον τοῦ 5,2%.
<i>Ἄριθμός ἐστέρων</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τῶν 125 καί ὄχι πλέον τῶν 190 mg KOH/g.
<i>Ὀλικό γαλακτικό ὀξύ (ἐλεύθερο ἢ ἐνωμένο)</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τοῦ 15% καί ὄχι πλέον τοῦ 40%.
<i>Ἄριθμός ὀξέων</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τῶν 50 καί ὄχι πλέον τῶν 130 mg KOH/g.

E 483 — Τρυγικός στεατυλεστέρας

<i>Χημική περιγραφή</i>	Λαμβάνεται δι' ἐστεροποιήσεως τοῦ τρυγικοῦ ὀξέος μέ στεατική ἀλκοόλη. Ἀποτελεῖται κυρίως ἀπό διεστέρα, ἀλλά περιέχει καί μικρές ποσότητες μονοεστέρων, τρυγικοῦ ὀξέος καί στεατικής ἀλκοόλης. Δύναται ἐπίσης νά περιέχει καί ἄλλους ἐστέρες ἀπό τό γεγονός τῆς παρουσίας, στή χρησιμοποιούμενη στεατική ἀλκοόλη, ἀλκοολῶν παραγῶγων ἐδωδίων λιπαρῶν ὀξέων ἄλλων τοῦ στεατικοῦ ὀξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Ἐλαιώδης στερεά ὕλη (σέ 25 °C), χρώματος κρέμ.
<i>Ὀλική περιεκτικότητα σέ ἐστέρες</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τοῦ 90%.
<i>Ὀλική περιεκτικότητα σέ τρυγικό ὀξύ</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τοῦ 18% καί ὄχι πλέον τοῦ 35%.
<i>Μή σαπωνοποιήσιμες ὕλες</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τοῦ 77% καί ὄχι πλέον τοῦ 83%.
<i>Περιοχή τήξεως</i>	67 ἕως 77 °C.
<i>Ἄριθμός ἐστέρων</i>	Ἄσθεν ὀλιγώτερο τῶν 163 καί ὄχι πλέον τῶν 180 mg KOH/g.
<i>Ἄριθμός ἰωδίου</i>	Ἄσθεν πλέον τοῦ 4 (Wijis).
<i>Ἄριθμός ὀξέων</i>	Ἄσθεν πλέον τῶν 6 mg KOH/g.
<i>Θερμική τέφρα</i>	Ἄσθεν πλέον τοῦ 0,5 προσδιορισμένη στούς 800 ± 25°C.